

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona   Negyed évre . . . korona
Fél évre . . . . . 2 korona   Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1911. december 31.

53. szám.

Tizenharmadik évfolyam.

Újév.

Oly kevés esztendő jut egy-egy ember életére, hogy egy évnek fordulása szinte eseményszámba megy. Oly határkő az újév kezdete, melynél elmélkedve megállunk s nem minden aggodalom nélkül gondolunk arra az utra, mely elének tárul.

Mint a jó gazda számot vetünk azal, mit hozott a lezáruló esztendő, melynek elmúltán jobban örülünk, mint üdvözítőnk jöttkor, fölületességünkben alig ügyelve arra, hogy időközben egy évvel megöregedtünk, földi pályafutásunknak egy nem jelentéktelen törtrészét lemorzsoltuk.

Boldog, aki erre úgy tekinthet vissza, hogy hiven teljesítette kötelességét s ebből áldás hárult reá. De minő kevés azoknak a száma, akiknél mindkét kívánság teljesült. Kötelességüket ugyan sokan, igen sokan teljesítették, de az áldás a legtöbbször elmaradt.

Igaz, haladtunk. Haladtunk tudományban, műveltségben, kulturában, ügyességben, sőt haladtunk takarékosági képességünkben is, — ami előbb ritka magyar erény volt, most pedig inkább kényszerűség, mint jellemző szándék — haladtunk még a korban is, öregebbek lettünk, de az anyagi javulás, mely az erkölcsi életnek is egyik pillérét képezi, általában mutatkozni nem akar.

Az állandó béke és a politikai élet nyugodtabb lüktetése ugyan némi csekély

javulást hozott közviszonyainkba, ám a gazdasági jóléthez nem vezethettek, egyrészt, mert közgazdaságunk még nem ért el konzolidációt, másrészt meg azért, mert közéletünkön még sok javítani, farragni való maradt s nincs is reményesgünk, hogy ezeken a bajokon segítve lesz.

Igen, ha a közjogi meddő vitatkozásokra elfecsérelt drága időt gazdasági feladatok megoldására, produktív tevékenységre fordítanák: lehetne rá remény, hogy aránylag hamar kievickélünk a gazdasági tespedés pocsolyájából. De ehhez viharezett, biztos kormányzók — vezető férfiak — kellenének, kik erélyes kézzel kísérenének a munka révébe, hol minden egyes dolgos ember fáradságáért illő jutalomban részesülne, ahol a társadalmi ellentétek nem görditenének szinte leküzdhetetlennek látszó akadályokat ama közös tevékenység elé, mely pontosan meghatározza azt a helyet, azt a pontot, ahol minden egyén a legsikeresebben küzdhet az általános jólét emelésének elérésére, de egyúttal önmaga is biztos egzisztenciát, jó, megfelelő jövedelmet találhat.

Az óesztendő mérlegszámlájának ez az oldala veszteséggel zárul. Nem viszünk át az új évre e veszteségen kívül mást, mint annak a reményét, hogy ezek az áldatlan viszonyok mégis csak talán javulni fognak. S ha ezt a reményt semmi vagy csak igen kevés biztosíték támogatja is, maga a remény elegendő arra, hogy az új évet szívesen fogadjuk.

„Az nem lehet“ — mondjuk — hogy így tovább tartson s előbb vagy utóbb be kell következnie annak az időnek, amikor a tisztas munkának meglesz az illő jutalma.

Igenám, de ehhez tenni is kell. Aki csak reménykedik és sopánkodik, aki munkáját csak immel-ámmal végzi, éppen csak azért, hogy látszólagos kötelességét teljesítettnek vélhesse, az mindent tett inkább, mint hogy kötelességének tényleg megfelelt volna. Magasabb szempontból kell tekinteni a mai fejlődött életet. Gondolni kell arra, hogy munkánkkal a köz javát szolgáljuk még akkor is, ha munkakörünk csak közvetve nyújt erre alkalmat. Vagyis nem szabad megelégednünk munkánk sablonos elvégzésével, hanem iparkodnunk kell azt célszerű újítások kieszelése által tökéletesebbé tenni, utat törni, amelyen az utánzó haladva, magát azt a szakmát, amelynek szolgálatába szegődünk, magasabb, a legmagasabb színvonalra emelni.

Igy mozdítjuk elő a köz érdekeit, így járulunk hozzá az általános jólét emeléséhez s így tehetjük lehetővé, hogy egy újonnan beköszöntő esztendő hozza azt az áldást, melyet ilyenén hozzátevésünk nélkül hiába remélünk tőle!

Adja az Ég, hogy az új esztendő a multnál jobb, hazánkiai boldogabbak legyenek!

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ■

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. ■ az igazgatóság. ■

TARCA.

Lucy férjhez megy.

Irta: Séverine.

— Ha majd férjhez megyek . . .
— Hát férjhez mégy, kis Lucy?
— Megyek ám, Nagymama! Csak nem akarod, hogy vén leány legyen belőlem!
— És ha senki sem kér meg?
— Hogyis ne!
— A hozományod vékonyka . . .
— De itt vannak a szemeim!
Ez megdönthetetlen érv . . . és szerény. A nagyanya elkápráztatva leejti a szemüvegét, melyet Lucy siet felvenni.
— Igazán, gyermekem, neked karakán feleleteid vannak.
— De hát ha igaz!
— Nem jó mindig kimondani az igazat. Ha valaki más hallotta volna!
— Megrótt volna? Bánom is én. Nekem már ez így szokásom . . . Csak azt szeretném,

hogy nagykorúságom előtt kerülnek fölöttem alá.
— Már az jár az eszedben!

— Igen nagymama. Kilenc esztendeig várni! Két esztendővel tovább mint a katonai szolgálati idő! Az sok! . . . Ha tehát előbb megkaphatnám az obsitot . . .

— Férjhez meneteled révén?

— Persze nagymama, más módja nincs.

Ez tisztán van mondva, a legvakmerőbb naivsággal. Ez eleveneszü gyermek, ki minden nyomtatottat összeolvas, ki fűgén felfogja a szavak hangsúlyát s a tekintetek értelmét, ez a kis kíváncsi fruska, nem képzél más menekvést a lekötöttség alól, mely feszélyezi őt.

— Jer, csókolj meg, te kis tünemény!

— Oh, igen, kedves nagymama!

A kis leány tárt karokkal öleli át a matrónát. Most már sokkal nagyobb, semhogy a térdre kuporodnék. Ő szokta most már kissé vöröskés kezeivel kivasalgatni a nagymama csipkefőkö-tőjének a fehér szalagjait. Amint az ő ereje napról-napra nő, úgy fogy a kedves öreg aszszonyé. Ezért is mintegy vörös fülébe

most annak, ki támasza, öröme, vigasza volt gyermekiségének.

És titokzatosan, mint ahogy imádságot motyogunk, mint ahogy vallomást susogunk:

— Különb, nagymama, a szerelem és a házasság egy és ugyanaz . . .

— Mond el nekem a gondolataidat, kis Lucym minden gondolatodat, ne hallgass el semmit . . . Milyen lesz az, akit te vársz?

— Magas.

— Hé! miért?

— Hogy én legyek a kisebb. Hogy kénytelen legyek rá emelni a szemeimet, mint mikor imádkozunk, hogy a többiek fölött találjam őt, mindnyájok fölött, a menybe vivő uton.

— Óriás tehát?

— Ne tréfálj, nagymama! Komoly ám a dolog.

— És szép, mindenestre?

— Az mindegy, csak legyen határozottan rut; és legyen értelmes.

— Oh! oh!

— Oh igen! És bátor!

— És a jóság?

Mindszent népéhez!

Meghatott szívből mondunk ezennel legbensőbb köszönetet a tegnapi napon nyilvánult azon tüntető bizalomért, amelyvel bennünket Mindszent közönsége tisztviselőivé megválasztott.

Elkötelezett bennünket mindannyiunkat e bizalom fáradhatatlan munkára. Szorgalmas és lelkiismeretes munkánkkal akarjuk kifejezni hálánkat s magunkat érdemessé tenni nemcsak azoknak a bizalmára, akik ránk szavaztak, hanem azokéra is, akik bizalmukat nekünk előlegezni nem merészelték.

Isten áldása legyen községünkön s annak lakosságán!

Mindszent,
1911. dec. 31-én.

Mély tisztelettel
az új előljárásság:

VERES SÁNDOR
FÜLÖP JÁNOS
KISS BALÁZS
MIHÁLY JÁNOS
PAP LAJOS
GÁL GÁSPÁR
VAJDA GYÖRGY
GÁL VENDEL
PÖLÖS MIHÁLY

KÖSZÖNET.

Alulírottak, kedves kötelességünknek tartjuk megköszönni pártunk tagjainak ama élénk részvételt és kitartást, amellyel pártunk győzelmét a tegnapi községi tisztújításon fényes diadalra juttatni szívesek voltak.

Megmutatták evvel azt, hogy érzékkel bírnak községünk feltett érdekei iránt s helyeslik azt az utat, amelyet a község boldogulására pártunk eddigelé követett.

Adja a Mindenható, hogy további vállvetett munkával mielőbb elérjük községünk óhajtott s már-már megalapozott fölvirágzását.

Hazafias üdvözlettel

a községi párt szervező-bizottsága:

WIMMER KÁROLY
WEISZ SIMON
VIGH GYULA
BOZÓ AMBRUS PÁL
BASA JÓZSEF

Községi tisztújítás.

Tegnap ejtetett meg Mindszenten a községi tisztújítás, mely a községi párt fényes győzelmével végződött. Leszavazott:

1) a bíróra 694 választó. Ebből Veres Sándorra 552, Bozó Balázsra 137, id. Gyovai Bernátra 5.

2) Másodbirónak egyhangulag Fülöp Ferenc választatott meg.

3) Kapitányra leszavazott 394. Ebből Kiss Balázsra 267, Seres Ferencre 127.

4) Második esküdtre 203. Ebből Mihály Jánosra 151, Seres Ferencre 52.

5) Harmadik esküdtre 147. Ebből Pap Lajosra 120, Jaksa Gáspárra 27.

6) Negyedik esküdtre 99. Ebből Gál Gáspárra 88, Seres Ferencre 5, Antal Mihályra 1. Ifj. Gyovai Bernát visszalépett 5 szavazat után.

Egyhangulag megválasztottak:

7) Adópénztárnoknak Vajda György.

8) Középénztárnoknak Gál Vendel.

9) Közgyámnak Pölös Mihály.

Az eredményhez kevés magyarázat szükséges. Önmagát becsülte meg Mindszent közönsége, amikor így ejtette meg a választást s nem hagyta magát félrevezettetni. Kimutatta ezzel a választásával Mindszent népe, hogy:

1) **Nem unta meg Veres Sándor kését;** hogy:

2) kedveli azt a bíróját, aki **nem a korcsmákban keresi** a néppel való érintkezést, hanem **otthon és a község házában;** hogy:

3) méltónak tartja őt és tisztviselőtársait a megsavazott drágasági pótlékra, nem sajnálja tőlük; hogy:

4) a községi párt vezetőinek az eredményes választás vezetőit ismeri el, nem pedig a „Polpártársakhoz“ a **névtelenség** és korcsmák homályából intézett sanda kiáltvány szerzőit; hogy:

5) hogy nem kételkedik a községi párt létezésében, mert mint olyan, önmaga működött leadott szavaztaiban; hogy:

6) hogy örül annak, hogy céljai elérésében az uradalom emberei támogatják; hogy:

7) a terroristák féktelenkedéseivel nem hagyják magukat megfélemlítettetni.

Tartsa meg Mindszent közönsége ezen nemes erényeit. Minél tovább, minél inkább marad ez ösvényen, annál inkább biztosítja magának jövő boldogulásának alapjait.

Választási epizódok.

A választók tömeges részvétele hosszadalmassá kezdte tenni már a választás lefolyását. Ezért a községi párt vezetősége fölkerete párt-hiveit, hogy lehetőleg tartózkodjanak a leszavazástól, mert a fölény eleve biztosítva látszott lenni.

Ha a párt minden megjelent tagja leszava-

zott volna, a választásnak talán csak a hajnal vetett volna véget.

***

A győztes párt nagy erélyvel nyomta a szavazatokat jelöltjeire. Az látszott volna tehát kívánatosnak, hogy a polgárok egymás iránti kiméletből ne erőltették volna a szavazást, hanem látván a tulerőt, már a második esküdtől kezdve kikiáltani hagyták volna a községi párt jelöltjeit. Dacára a mindkét oldalról kifejezett óhajnak, az egyedüli Korom Gáspár képviselő minden jelöltre névszerinti szavazást kért, — bizonyára azért, hogy annál jobban lássa csuf bukásuknak mértékét.

***

Mikor a Wimmer Károly által összehívott pártközi értekezleten a községi párt képviselői egyezséget ajánlottak föl együttes megállapodásra, Bozó Balázs pártja által ez kerekén vissza lett utasítva. Keresztes Ferencz képviselő büszkén jelentette ki, hogy ezuttal csak Bozó Balázs bíróságával lehet kiegyesülni, mert hát most Bozó Balásznak muszáj bírónak lenni.

Mint látszik, Mindszent „igaz polgárai“ nem igen respektálták e kijelentést. Nem a hatalomért küzdő két, három embert, akik az ő táborukból kerülnek ki, — akarták követni.

***

A Bozó Balázs pártjának egyik vezérférfiuja „erőszakos fölhajtásnak“ minősítette a választók nagyszámu érdeklődését. Bizonyára kellemesebb lett volna, ha csak a saját pártját szabad lett volna „fölhajtani“. A többi halandó meg maradt volna otthon akár a záptojásban.

Igy nem is lett volna nehéz bírót választani magának. Elfeledték, hogy ők kérték a választókat kiáltványukon, hogy „ne maradjon otthon senki.“ Pedig még maradt.

A Bozó Balázs párthoz intézett kiáltvány „tette“ kérte föl a választó polgártársakat. A választók készségével azonban aigha lehetnek megelekedve. Kár volt azokat annyira az ellen párttra uszítani a vörös plakátokkal, még a banda sem bírta őket vissza édesgetni.

***

Különösen megnehezítettek a Bozó Balázs pártján, hogy az uradalmi cselédek is igyekeztek szavazati jogaikkal élni.

Gunyolódva kérdezzé többi között jó estende Bozó József mindsenti majori négyes kocsi-tól Korom Gáspár, hogy „miként volnának otthon a lovai“?

Mire Bozó József nem volt rest magyarosan visszavágni a következőkben:

„Azok csak megvannak, hanem hát az „uráságod“ hitbizománya hogy vagyon?“
Folytatása nem volt.

E firkantásoknak sincsen.

— Az talán már tulságos követelés lenne . . . csak ne legyen gonosz természetű; a többit majd ellátom én. A jószág, lásd nagymama, nem igen általános a férfiaknál. Igyekezni fogok ezt én vinni a házasságba.

— És a vagyon, Lucy, hogy leszünk azzal?

— Ez egészen közömbös előttem. Dolgozni fogunk, megyünk Amerikába kalandokra, vagyont szerezni. Avagy élünk vidéken egy kis házikóban, kis kertecskével, erdő szélén, egymáshoz huzódva. Csak együtt lehessünk ugye bár boldogok leszünk?

— Szegény kicsikém! . . . És mit fog tenni a te Argyirus királyfid?

— Ami neki tetszik, csak tegyen valamit, hogy ne üljön egy helyben és ne malmozzék a két ujjával mint a hülyék.

— Ugyan!

— De amit én akarnék, oh, amit én akar-nék nagymama, annyira, oh annyira az, hogy művész legyen: festő, író, szobrász, zenész, színész . . . szóval művész!

— Ugy hát te dicsőségről ábrándozol?

— Miután papáék nem akarják, hogy magam szerezzem magamnak ezt a dicsőséget s miután kilenc hosszú esztendőig kell várnom, hogy elkezdjem tanulni azt, ami kísért s hogy akkor már késő lesz, nagyon vén leszek hozzá! Igy hát, megértheted, hogy az „ő“ dicsősége

fog éltetni; nem leszek más mint árnyék, visszfény, egészen kis valami. Különben a dicsőséget csekélységnek tartom a szerelem mellett.

— Hallgas, te regényes gamine! Hallgass! Ha az „öregek“ hallanának!

Az „öregek“ az ő gyermekei: a fiai, a lánya, a sógora!

Erre mosolygón és neki bátorodva Lucy a csipkés főkötőhöz dörzsöli a pofikáját.

— Kedves nagymama, te nem olyan vagy mint „ők“. Te voltál fiatal; mi ketten hasonlók vagyunk egymáshoz. Ugy hát mondd csak — oh ne haragudjál meg, mond meg a te kis unokádnak egész őszintén: szeretél te, nagymamikám, édes?

— Igen; a nagyapádat.

— Persze . . . szép volt?

Gyöngye rózsás pir fujta be a nyolcvanas matróna arcát, simítja el a redőit, élénkíti meg a szemét.

— Oh, ha láttad volna őt! Bourbon arcél, finom cezek, délceg magatartás. De mindez még semmi. A hangja bíncselte le a szívet, a beszédmodora. Gyönyörűen énekelt. És olyan jó, udvarias, vidám és tiuom lelkű volt!

— Hát te, hát te nem voltál szép! A szalon arcképén nem vagy talán jól találva?

— De igen. Voltak azonban nálam szebbek is. Igazi szépségek. Mind mellett én is csináltam egy kis

— Boldog voltál?

— Ó is, Hű feleség voltam és ő nem volt csapodár. Nem okoztunk egymásnak fájdalmat és ez a fő csak a halál választott el bennünket egymástól. Azonban . . .

— Azonban?

— Nagyon régen volt . . . Várj csak, hogy emlékembe idézzem . . . Nos, Kezdetben voltak gyötrelmeink. A gyámom — apátlan árva voltam — összezördült a férjemmel s feltette magában, hogy felbontja házasságunkat. Rágalmazta a férjemet és én visszamentem az édes anyámhoz. A férjem büszke volt. Hallgatását bevallásnak vettem. Szóval így maradtunk három hónapig, mindegyikünk emésztő fájdalommal. Végre egy reggel az utcán találkoztunk. Ő sirt, én zokogtam . . . Egy órával később az étampesi postakocsin ültünk, miután hordárt küldtünk a családjainkhoz . . . Többé el sem hagytuk aztán egymást.

— Oh nagymamám, milyen szép rege!

— Te is hasonló fogsz átélni gyermekem. A mesekirályfi már utban van . . . Csakhogy neked még van időd várni, csirában levő aszszonykám!

Hallgattak mindketten; emez az emlékek sulya alatt, amaz reményektől remegve, miközben a távolba nézve ugyan azt az álmodást.

Ujdonságok.

Lapunk kedves olvasóközönségének boldog újévet kívánunk.

— **Karácsonyi pásztorjáték.** A mindszenti ifjuság által rendezett pásztorjátékot karácsony napján is zsufolt ház nézte végig. Magáról az előadásról a legjobbakat mondhatjuk. A szereplők, — úgy a nagyok, mint a kicsik — igen ügyesen játszottak, de az előny mégis a gyermekeket illeti, akik egész otthonosan, szinte fesztelenül mozognak a deszkákon. A siker eléréséhez nagyban hozzájárultak a gyönyörűen elkészített, látványosság-számba menő korhű jelmezek és a pompás kivitelű pazar díszletek, amiért teljes elismerésünket nyilvánítjuk a fáradságot és költséget nem kimélő buzgó rendezőségnek. A pásztorjátékot holnap, újév napján fogják utolszor előadni, mely előreláthatólag ismét nagy közönséget vonz.

— **A gazdasági cselédszerződés érvényessége.** Fölmerült esetben kifolyólag elvi határozatot mondotta ki a földmivélségi miniszter, hogy a gazdasági cselédszerződés érvényességét nem érinti a gazdaság haszonbérbe adása.

— **Kosárfonó tanfolyam.** Nyolc hétre terjedő kosárfonó tanfolyamot rendez a Mindszenti Hitelszövetkezet igazgatósága az özv. Heimann Mihályné-féle házban. A tanfolyam a tegnapi napon meg is kezdődött, de jelentkezni még lehet a tanfolyam helyiségében.

— **A mindszenti kőműves és ács munkások** karácsonymásnapján bálján felülfizettek a következők: Zánthó Kálmán 4 k 20 f, Dobos István 3 k, Baksay Illés 3 k, Nagy Jenő 2 k, Mihály Mihály, Pálinkó János, Gémes Lajos, Takács János, Szalma Ferenc. Pap Dezső, Bánfi Joákim, Bühler Gábor, Horváth Antal 1—1 k, Szakál János 1 k 60 f, Ambrus Mihály 60f, özv. Pappál Pálné, Gerula Antal, Marton Tóbiás, Konc Etel, Gémes Gábor, Keresztes Lajos, Mészáros István, Gémes Sándor, 40—40 f, Borsi Ferenc, 30 f, Blaskó József, Szóke Rókus 20—20 f, mely szíves adományokért fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

— **Ujtás a vasuti szállításban.** 1912. év január hó 1-étől a törvényerejű „Vasuti üzletszabályzat“ 62 §-ának 8 bekezdéséhez tartozó végrehajtási határozomány életbe lép. E szerint: „ha a feladó a darabárukat a rendeltetési állomás nevével nem, vagy csak olvashatatlanul jelölte meg — habár ez az áruk minőségére való tekintettel különös nehézség nélkül lehetséges akkor a megjelölést a meliékilletékek díj-szabásában (I. rész B szakasz) megállapított illeték ellenében a vasut teljesíti.“ Ezen intézkedéssel a darabárúknak — akár gyors, akár teheráru — a rendeltetési állomás nevével való tartós megjelölése általánosságban kötelezővé tétetik. 1912. január hó 1-től kezdve gyors és teherdarabárú csak akkor vétetnek át vasuton való szállításra, ha azok a rendeltetési állomás nevével tartósan olvashatóan megjelölve. Legcélszerűbb, ha a rendeltetési állomás nevét tartós festékekkel magán az árudarabon tüntetjük fel, ha ez az áru természete miatt nem lehetséges, akkor erősítsünk minden egyes darabhoz erős zsineggel, vagy sodronnyal kemény kéregpapírból, fából, bádógból, vagy más szilárd anyagból készült táblácskát és erre írjuk olvashatóan a rendeltetési állomás nevét. Ezen megjelölést a feladók helyett a vasut is elvégzi a feladónak kifejezett kívánságára, mely esetben ezen teljesítményért darabonként 10 fillér illeték számíttatik. Az elmondottak szerint meg nem jelölt árudarabok szállításra el nem fogadtatnak. Felhívjuk a szállító közönséget, hogy ezen rendelkezésnek a saját felfogott érdekeiben iparkodjék eleget tenni és ne tekintse az esetleges mulasztásainak következményét a vasuti alkalmazottak részéről zaklatásnak.

— **Szomorú végű tréfa.** A Csongrád mellett levő tanyákról került be ma nyolc ember a szegedi törvényszék elé. Súlyos testisértés vétésével vádolták mind őket. Négy Szabó testvér: Sándor, József, Ödön és István, két

Turi: Mihály és Lajos, továbbá Deák Ragi István és Makai Pál. Szabó testvérek régóta makacs ellenségei a Turiknak. A nyáron egy dugott bálban furcsa módon került össze a két ellenséges familia. Makai Pálnak támadt az a szerencsétlen ötlete, hogy levelet írt Turiéknak is, mint Szabóéknak s bálba hívta meg őket, meg még vagy ötven tanyai legényt a tréfához. Turiéknak is, Szabóéknak is, megírta, hogy eljöjjenek, a másik család nem lesz ott. Olyan nagy volt a meglepetése mindkét családnak, mikor egymást meglátták első pillanatban szóhoz sem tudtak jutni. De csakhamar kinyílt valamennyi zsebében a bicska egymásra támadtak és verekedtek. A tréfát csináló Makait Szabó Sándor úgy megszurkálta — csak úgy „tréfából“ — hogy az hetekig feküdt. Csak Szabó Sándort mondta is ki a törvényszék bünyösnek és három havi fogházra ítélte. A többi legényt felmentették a vád alól.

— **A sebészet csodáiból.** A sebészet rendkívül fejlődötté mellett is bámulatot keltő, hogy végre sikerült egész testrészeket a hiányzó részek helyére átültetni. Enderlen würzburgi tanár klinikáján nagy feltűnést keltet az a kísérlet, hogy elhunytak testrészeit is sikeresen használták fel. Annál értékesebb, ez a kísérlet, mert eddig sohasem sikerült más élő testről, lett légyen az a beteg legközelebbi vérrokona is, életképes sejtet átültetni. Az orcsont sérüléseinek eddig a fülből, felső vagy alsó karból vettek át bőrrészeket. A kéz és ujjak hiányzó bőrfelületeit pedig a hasról vett bőrről pótolták. Még a szemésznél is sikeresen plántálták át más bőrfelületeket. Izmokat és csontokat már esztendők óta sikerrel pótolnak. Erre a célra friss, meleg és bőrrrel bevont csontokat használnak. Ezeket más operált emberektől is átvehették, sőt ujabban hullákról is vehetik, természetesen előzetes lelkiismeretes baktériológiai vizsgálat után. Egész csuklókat, sőt idegrészeket állatoktól is vettek már át, még a vérédegyeket is képes kölcsönkérni a lehetetlenségeket nem ismerő orvosi tudomány.

1911—1912.

Állj elő vén Márkus, vedd le a süveged! Így szólt az Ur Szilveszter éjszakáján s egy koravén szatirképi alak lépett elő szavaira, az 1911-iki esztendő.

Trónálló angyalok fogták körül a delikvenst, ki a fényes lángpallósokat látva, megremegett.

A trón számolyáról felemelkedett most Gábrriel arkangyal hóna alól vaskos aktacsomót vett ki s torkát köszörülve olvasáshoz kezdett: azal vagy vádolva, hogy visszaéltél az Ur bizalmával. Január 1-én a földre küldtél, hogy ott uralkodjál, a gyarló emberek jóllétét munkálad, földi kiskirályok ügyeit igazgasd, a jókat istápolod, gonoszokat büntesd s Szilveszter éjjelen beszámolj munkádról.

Leszálltál a földre. A gyarló emberek ujjongva fogadtak. Benned a jövő boldogságát látták. A régi, siralmas bajokat feledték s áhitattal lesték: mit vittél, mit adsz majd? Megleli-e végre jótét a jutalmát s gonoszoknak vajjon az lesz-e a bérük, mire rászolgáltak: tettedhez méltó szigorú büntetés? Miért sápadsz? Miért remegsz? Miért sötöd le szemed? Talán azért, mert az emberek ez este egybegyülekezvén az Ur hajlékiban, földi templomokban térdre ereszkedve hangosan kiáltják: hozsanna, hozsanna?

Tudod, ugy-e tudod, hogy a sok dicséret nem neked szól, zsarnok!

Tudod, ugy-e tudod, hogy a jók most ott lennt hátalati szívvel az Urat dicsérik s köszönik, hogy végre szabadulnak tőled!

— Csak röviden, Gábor — szólott az Ur ismét s aztán hozzátette, hogy térjünk a tárgyra.

— Itt a bünlajstromod — mutatja Gábrriel a vaskos aktákat a vádlottnak, pedig megroskad a térde.

— Fejedbe szállt a tej, a hatalom erős jelmeget illet, te méltatlan voltál, hogy földi palástját az Urnak viseljed. Gonoszoknak adtál két kézzel jutalmat, a jók meg szenvedtek, várván a kalácsot hasznos tettedért s kenyert se kaptak! Elhintéd a sanda irigykedés magvát, amiből a bünök milliója kelt ki, meghozván gyümölcsét minden bűnnek, bajnak, erős romlására az emberi fajnak.

— Tolvajlás, gyilkosság, iszákosság, rablás, paráználkodás és jóra való reátság ültek orgiákat uralmad alatt és ami sokkal rosszabb, nemcsak

egyéneket, nemcsak családokat, egész nemzeteket sodortál a bünbe, háborút üzentél vallások békéje, nemzetek jólléte, családok szentélye ellen s vérrel lesz beírva neved a történelembe!

— Elég! — Mondá az Ur, — hallottad a vádat s tettedet mi sem mentheti, bünhödni fogsz!

A vádlott térdre hullt.

— Kegyelem Uram! Hisz olyan fiatal vagyok még, oly keveset éltem és élni szép, élni jó!

Vissza vágyom a földre s ha megfosztasz uralkodói jogaimtól, azt se bánom, jó lesz nekem ott, ha csak közönséges tőkepenzes leszek is.

Nemet int az Ur, de azért a vádlott siránkozva kéri:

— Még csak a Rajcsányiék ujjászervezett szintársulatát szeretném látni és csak addig élnék, amíg megalakul a mindszenti Kaszinó.

— Hohó! kiált az Ur — te az első ember vétkébe estél, örökké akarsz élni, de erősen tévedsz! Üstökössé változtattál és az lesz a rendeltetésed, hogy büneid nehéz sulyát cipelve, időtlen-időig bolyongj a végtelen ürben, elretentő példaképen vissza-visszatérve olykor büneid színtere, a föld közelébe, hogy az örökbelépőket kötelességeik pontos teljesítésére figyelmeztess.

A vádlott megsemmisülve esett össze.

— Jöjjön az új év! — parancsolt az Ur most — mire dagadó izmu, ragyogó arcu ifju lépett számolya elé.

— Te leszel az 1912-ik számú azok közt, akiket egyetlen fiam születése óta a földi gyarló emberek jólétének munkálásával megbíztam. Menj és teljesítsd kötelességedet!

Vakító világosság támadt s mialatt az angyalok kara égi zsolozsmákat zengett, fényes futócsillag szállott le a földre, ahol az emberek így üdvözölték egymást:

— Boldog új esztendőt!

Dörgeos.

Horváth Antal könyv- és műnyomdája, Mindszent

Strausz és Basch fakereskedők és építkezési vállalkozók

! Ajánlják dusan felszerelt raktárukat mindennemű épület, asztalos és bogvár-árúknak. Tüzifa és porosz szén nagyban és kicsinybeni árusítása. „Bohn“-féle tetőcserép és Eternit tetőlemez kizárólagos árusítása.

Kistelek, a Pignitzky-malom mellett.

MŰVÉSZIES NYOMTATVÁNYOK GYÁRTÁSA

HORVÁTH ANTAL
MINDSZENT

Halló!

Megnyilt az új üzlet!

Tisztelettel értesitem Mindszent és környéke mt. vevőközönységét, hogy **özv. Bárdos Flóriáné urnó házában** a mai kor minden kívánságának megfelelő **fűszer- és rövidáru üzletet nyitottam**. — Állandóan raktáron tartok mindenféle, a szakmám keretébe tartozó friss árukat s miután a legszolidabb kiszolgálás főelvem, bizalommal jöhet hozzám bárki, hogy pénzéért jó és olcsó árut fog kapni.

Kérem a n. é. fogyasztó közönség szives támogatását és vagyok

teljes tisztelettel

3-3

WEISZ JÁNOS

fűszer és rövidáru keresk.

Egy jó fiut tanulól felveszek.

1467/1911.

Hirdetmény.

Mindszent község képviselőtestületének megbízásából a község részére a következő három évre szükségendő nyomtatványok, illetőleg irodai szerek szállítására árjelítést hirdetünk.

Felhivatnak pályázni kívánó cégek, hogy eddigi szállítóképességüket igazoló, 1 koronás bélyeggel ellátott és mintákkal felszerelt zárt ajánlataikat 1911. évi január hó 11-ik napjának délelőtt 9 óráig Mindszent község jegyzői irodájába nyújtsák be, amikor azok nyilvánosan felbontatnak. Elkésve érkezett, vagy hiányosan felszerelt ajánlatok figyelmen kívül hagyatnak.

Az árjelítésre kerülő nyomtatványok és irodai szerek mintái ugyancsak a községi jegyzői irodában — a hivatalos órák alatt — megtekinthetők.

A képviselőtestület fentartotta magának azt a jogot, hogy a tett ajánlatok közül szabadon választhat s nincs kötve a legelőnyösebb ajánlathoz.

Mindszent 1911. évi december hó 23-án

KONCZ LAJOS
jegyző.VERES SÁNDOR
bíró.**SZULTANFORRÁS**

BÓR-ÉS DÚS LITHION TARTALMÚ
GYÓGYÍTÓ ÉS ÜDÍTŐ ÍTAL.
KIVÁLÓ HÚGYHAJTÓ ÉS HÚGYSAVOLDÓ
KUTKEZELŐSÉG: EPERJES.

Vezérképviselő Csongrádmegyére:

Szentesi Mezőgazdasági Ipar
és Kereskedelmi Bank Részvénytársaság,
5-15 — SZENTES. —

Köhögés, rekedtség és hurut ellen
nincs jobb a

Réthy-féle pemetefű cukorkáknál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan Réthy-félét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van. Az eredetinek minden egyes darabkáján rajta van a „Réthy” név.

1 doboz ára 60 fillér.

Mindenütt kapható!

Csak Réthy-félét vegyünk!

Halló!

Eladó vendéglő és ház.

Mindszenten, a főutcán levő nagy-vendéglőmet összes berendezéssel, házzal együtt — más vállalat miatt — örök áron eladom, esetleg haszonbérbe kiadom.

A vendéglő áll: 1 nagyterem, 1 kisterem, 1 söntés, üvegezett folyosó, fásított kerthelyiség, szalétti, fedett kuglizó, 2 tekeasztal (egyik új); továbbá 6 szoba, 1 téli és 1 nyári konyha, éléskamra, magtár, jégverem (jéggel), istálló, góré, 2 nagy pince, stb, stb.

Saját acetylén világítás!**Vizvezeték a házban!**

Komoly vevőknek vagy bérbe venni szándékozókna szivesen ad bővebb felvilágosítást a tulajdonos

Zánthó Kálmán

vendéglős

MINDSZENT.

-27-

Butorok

Hálók, ebédlők, uriszobák, szalónok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és kastélyberendezések, vas- és rézbutorok, szőnyegek, függönyök, csillárok és zongorák szállítanak bárhova

képzéért, vagy rendkívül előnyös fizetési feltételekkel.

Diszes nagy butoralbum 1 korona.
Teljes berendezésnél utazó mintákkal **díjmentesen küldetik bárhova.**

Modern Lakberendezési Vállalat**BUDAPEST, IV., Gerlóczy-utca 7. sz.**

(Központi városháza mellett.)

Új gabona-üzlet!

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T. tudatja úgy a helybeli, mint a közeli vidéki nagyérdemű közönséggel, hogy üzletkörében állandósította a **gabona-bevásárlást**.

Vásárol mindennemű gabonát a legmagasabb napi árakon!

Elfogad gabonát **beraktározásra** későbbi leszámolásra s rá megfelelő készpénz-előleget ad.

Előleget ad remélt termésre a legmérsékeltebb kamatláb mellett.

Főörekvése, hogy úgy a helybeli, mint vidéki közönséget a legelőzékenyebben kiszolgálja és bizalmát kiérdemlje.

Fölvilágosítással készséggel szolgál a takarékpénztár vezetősége és a bevásárlással megbízott **Novák Ferenc** ügyvezető.

Magtár és iroda (a régi Grüner-féle) Kertész Mór úr házában van elhelyezve.

Mindszent, 1911. március 1.

A Mindszenti Takarékpénztár r.-t.
igazgatósága.